

Problemstillingen er, at vi nøgternt kan konstatere, at der er en række større byer – det er der på Sjælland, det er der i Jylland og i mindre grad på Fyn – som er blevet magneter for sociale problemer, og dem har vi gerne villet give, lad mig bare kalde det en slags hjælp til selvhjælp til at få løst.

Derfor er der ganske enkelt ikke dækning for skildringen af dette her som værende alene en særlig raffineret, men besværlig metode til at hjælpe København. Jeg vedkender mig fuldstændig retningen og motivet omkring dette her, nemlig at de kommuner, som objektivt set har de største sociale problemer, og som løser dem for en hel landsdel, her får et lille lift via de almindelige udligningsordninger. Dermed er vi så også med til at skabe en større trykthed i økonomien de pågældende steder.

Der er flere af ordførerne, der også derudover har været inde på København.

Hr. Torben Rechendorff talte om, at man ikke var afvisende over for, at der kunne gives forskellige former for støtte til København. Jeg tror, at det, der er brug for, også her er en hjælp til selvhjælp, og en af de rigtig gode måder, hvorpå Det Konservative Folkeparti kan være med til at give den hjælp til selvhjælp, er ved at gå ind i de politiske drøftelser om en hovedstadsreform med et lidt åbent sind.

Alt for længe har den problemstilling foreligget konstateret, men sådan, at man alligevel ikke rigtig har villet gøre noget ved den. Der vil vi være i stand til, hvis man i øvrigt lægger gamle fordomme bag sig, at give hovedstaden en mulighed for at fungere som et sammenhængende område, sådan at den virkelig får den særlige fremdrift, der skal til, for at den også kan markere sig som hovedstad i konkurrence med nabolandenes hovedstæder. Så der bliver en meget god lejlighed til at være med til at give den hjælp til selvhjælp.

Om styrelsesforholdene i København, som flere andre har været inde på, vil jeg godt lægge for med at demonstrere et åbent sind. Jeg kan da godt forestille mig, at én af de konklusioner, man når til, når Hovedstadskommissionens arbejde er færdigt og vi skal til at udmønte de her ting i praksis, f.eks. kan være, at man helt fjerner den særlige styrelsesordning, der er for København. Jeg synes i hvert fald, at tiden er inde til, at man stiller sig spørgsmålet: Kan det hele ikke rummes under én styrelseslov? Skal vi have en særlig for hovedstaden?

Dér vil regeringen være meget åben, og dér vil vi også kunne få samlet en række af de problemer op, som bl.a. hr. Keld Albrechtsen og fru Vibeke Peschardt var inde på. Jeg mener også at have lyttet mig til hr. Torben Rechendorffs indlæg på den måde, at det kunne vi godt komme i samtale om. Og det glæder jeg mig til.

Det sidste spørgsmål, jeg skal kommentere, er et, som mange har været inde på, og det drejer sig om vejkriteriet. Jeg var lidt inde på det før, men jeg vil godt besvare fru Sonja Albrinks indlæg ved at sige, at jeg er enig i, at der fortsat kan være nogle problemer omkring vejkriteriet. Derfor – jeg lyttede mig til, at det nærmest var stille som et spørgsmål – vil jeg godt her fra talerstolen sige, at jeg vil være villig til ved næste års fordeling af tilskuddene til særlig vanskeligt stillede kommuner at se særligt på det punkt.

Hvis der derudover skulle være kommuner, som har lidt ganske særlige tab – jeg mener at kunne huske, at fru Sonja Albrink nævnte Give Kommune – vil det naturligvis være sådan, at hvis der kan påvises helt særlige problemer, har vi jo selvfølgelig en pulje til særlig vanskeligt stillede kommuner, og dér vil vi så kunne tage de problemer op. Den pulje bliver jo fordelt efter nogle bestemte kriterier; en del af den bliver fordelt efter samråd med Kommunernes Landsforening, og endelig er der en del, som består af helt frie midler, som man kan søge. Dér må vi jo se på de ansøgninger, der kommer ind, og det er klart, at den problemstilling, vi nu har været igennem med hensyn til særlige tab på grund af vejkriteriet, naturligvis også fortsat vil være med i baghovedet.

De øvrige spørgsmål, der har været oppe i debatten, er vel for så vidt blevet besvaret ordførerne imellem, så jeg skal kun føje det til debatten, at jeg mener, at Kommunaludvalget i løbet af ros værdigt kort tid har leveret et flot stykke arbejde om en så vanskelig sag, som der er tale om her. Når jeg kalder den vanskelig, er det, fordi vi ved, at det altid sætter meget stærke følelser i gang, når der er tale om udligning, men jeg vil også godt vedgå, at det rent teknisk er et meget kompliceret område.

Til gengæld vil jeg godt tage stærkt afstand fra den del af hr. Torben Rechendorffs indlæg, hvor det blev sagt, at det ikke var muligt at få øje på forenklingerne. Det kan jeg nu ikke forstå. Det har jeg meget svært ved at forstå.

Er det ikke en forenkling af et system, hvor man tidligere og med stor ret har kritiseret, at